

KUNSTENAAR ROB FRANSSEN: 'Doordringende geur van verf en terpentijn'

Bij binnenkomst in het oude directiekantoor van de voormalige garage van Van den Hombergh aan de Straelseweg in Venlo hangt de doordringende geur van verf en terpentijn.

Rob Franssen is bezig met de finishing touch aan een schilderij voor de Rotterdamse vestiging van het landelijk opererende accountantskantoor Ernst & Young, alwaar dit schilderij in de directiekamer van de Raad van Bestuur komt te hangen. De logo's van Feyenoord en VVV moeten de verbondenheid tussen beide Maassteden uitbeelden. Sinds ongeveer 1 jaar heeft Rob hier zijn riante atelier ondergebracht, in de buurt waar hij als nazaat van fietsenfabrikant Pierre Franssen (Cyrus, voorheen Valuas), die in zijn vrije tijd een niet onverdienstelijk dichter en pianist van het Venloos Symfonie Orkest was.

Zijn partner Mariëlle Wijnen overigens maakt koddige beelden van behoorlijk geproportioneerde vrouwenfiguren. Een fles Merlot wordt opengetrokken, de glazen ingeschonken. Het gesprek kan begin-

nen. In de werkruimte allerhande objecten met werk van Rob, zoals tafels en stoelen. "Ik schilder eigenlijk op alles wat maar mogelijk is, nee, niet alleen op doek. Ook maak ik gebrandschilderde ramen. Van mijn schilderijen worden bovendien geregeld zeefdrukken gemaakt."

Wie twee jaar geleden de openingsceremonie van het Zomerparkfeest heeft bezocht, moet ongetwijfeld de acrobatische capriolen van de aan hoogtevrees lijdende Venlose kunstenaar hebben gezien. Op een stellage die ruim 6 meter boven het gras naast het hoofdpodium stond hij het schilderij 'Parkpower' live te schilderen. 10.000 mensen keken welhaast ademloos één uur en een kwartier toe hoe het enorme kunstwerk van drie bij vier meter gestalte kreeg. En dat allemaal onder de musicklanken van onder andere de toentertijd rijzende ster van Chantal Janzen.

De 'stunt' bracht Rob in ieder geval plotsklaps regionale bekendheid, mede door alle aandacht in de media.

"Ik mocht en wilde niet afgaan. Ik had zo iets nog nooit gedaan. Het doek moest exact tijdens het allerlaatste slotakkoord af zijn. De laatste penseelstreek op het moment dat de muziek ophield. Het is me wonderwel gelukt..."

Het lag in de bedoeling dat het gigantische schilderij gedurende het Zomerparkfeest naast het hoofdpodium zou blijven hangen, doch een forse bries noopte de organisatie om het bij de ingang van het festivalterrein te posteren.

"Helaas is het tijdens het feest in vier dagen tijd vernield door onverlaten, die het bewerken met messen en kapotte bierglazen. Het was onherstelbaar beschadigd. Maar gelukkig hebben we de foto's nog. Wel heb ik er een uitdagende opdracht van de directeur van Enfa Enveloppenfabriek aan overgehouden om aan de wand van de nieuwe fabriekshal op Trade Port een wandschilderij van vijf bij vijf meter te maken. Enfa heeft overigens een zeer acceptabele collectie kunst in zijn bezit. Zo zitten Corneille en Herman Brood in het portfolio."

Ophief was er toen hij vier jaar geleden in de etalage van een galerie op de Veldenseweg zijn schilderij "Kutfeest" tentoonstelde. Er werd uiteraard aanstoot aan genomen. De positieve aandacht van de eigenaren van De Kunstvloer in Tegelen was daarentegen wel getrokken. Er volgde een expositie aldaar, en met succes!

Andere grote opdrachtgevers zijn de Stichting Wonen in Limburg, Woningbouwvereniging Venray, Fraku Venlo, Thissen installatietechniek, Ernst & Young. "Ik mag inderdaad niet klagen over de omzetsnelheid door die opdrachten, waardoor ik eigenlijk amper aan nieuwe dingen toekom. Ik ben met veel dingen tegelijk bezig. Ik heb altijd zin om te schilderen."

Rob Franssen genoot de opleiding tot glazenier aan het Centrum voor de Kunsten in Roermond. "Ja, glas-in-lood zetten is eigenlijk mijn jongste liefde. Ik heb altijd getekend en geschilderd. Pentekeningen met stadstafereeltjes, Escher-achtige toestanden, daarna portretten van popsterren, zoals Frank Zappa en Herman Brood."

De achtergronden werden gaandeweg steeds belangrijker en ook het gebruik van uitbundige en primaire kleuren lopen tegenwoordig als een rode draad door het werk. De grappige cartoonachtige hoofden zijn inmiddels het handelsmerk van Rob Franssen geworden.

De karikaturale koppen kijken ons met hun donkere ogen en brede mond soms wat spottend aan, roepen herinneringen op aan Beavis & Butt-head en Bert & Ernie doch ook uit de tijd dat wij als baby of peuter nog moesten leren wat gezichtsuitdrukkingen van mensen zouden kunnen betekenen.. Soms wordt ons oog getroffen door een absurd accent, een onwerkelijke kleur of een mysterieuze lichtinval. Je voelt iets geheimzinnigs, iets onverwachts... Wat doet dat mens of dier als hij onverwacht van het doek afstapt. We kunnen onze kinderlijke fantasie de vrije loop laten.

Hij wordt wel eens vergeleken met Herman Brood. "Iedereen die met kunst of muziek bezig is laat zich inspireren door dingen van buitenaf. Maar de bijnaam 'de zoon van Herman Brood' gaat me toch wel wat te ver. Herman Brood werd op zijn beurt weer 'de zoon van Lucebert' genoemd. Een titel die Rob ongewild kreeg opgeprikt van een journalist van De Limburger.

"Wel heb ik samen geëxposeerd met Brood in Galerie de Kunstvloer in Tegelen. Spullen, die uitgezocht waren met de zoon van Brood, hingen gebroederlijk naast de werken van mij. De expositie heette 'Zoek de verschillen.' Ik heb een portret dat ik had gemaakt van Herman Brood nog met een gesloten beurs omgeruild tegen een originele Brood."

Praten met Rob Franssen (46, vader van vijf kinderen) is praten over muziek, schilderen, kinderen, gezin, uitgaan in Venlo in de jaren zeventig en tachtig.

Vanaf zijn zestiende speelde hij in tal van rock- en bluesbandjes, als pianist. Met Rooster Cockburg nam hij zowaar een cd op in Dublin. "Een Ierse zakenman had ons in Venlo zien spelen en hij vond het vreemd, dat we nog geen cd hadden. Hij heeft toen meteen een en ander geregeld. We hebben zelfs optredens in Ierland gehad." Verder speelde hij in de band met de prachtige naam Stable Mountain Road en de eerste Nederlandstalige rockband Holder Kolder met wijlen Hans Thijssen als zingende frontman. Rob haalt een cassettebandje tevoorschijn met daarop een nummer over vlieg angst. Nederlands met een zachte 'g'.

Met enige weemoed denkt hij terug aan deze tijd: "Hans Thijssen was een bevlogen iemand met de meest fantastische ideeën. Hij stond aan de wieg van het Zomerparkfeest, dat ontstaan is in het OOC aan de Heutzstraat. Triest dat Hans op een zo wrange manier aan zijn einde is gekomen. Ook kwam ik met enige regelmaat in Sneeuw Witje, op de plek waar eerst semi-nachtclub van Appy & Henk in was gevestigd. Diskjockey Ger Maters draaide er de meest waanzinnige platen. Ondertussen kon je in het decor van rood pluche aan de waterpijp lurken of een joint nemen. In die tijd mocht en kon dat allemaal nog ongestraft. Oh ja, toen Appy & Henk er nog hun nachtclub dreven gingen verhalen de ronde, dat Appy zijn overhemden slechts één keer droeg. Ik heb nog eens als kind in hun vuilniszakken zitten wroeten daarvoor..."

Rob Franssen is een neef van de bekende muzikale broers Collie en Dick Franssen (van o.a. Alquin), zijn jongste zoon Ted is drummer, dochter speelt piano en een andere zoon speelt gitaar.

"Vroeger was pianospelen mijn passie en schilderen mijn hobby. Nu is het andersom."

Komende zomer exposeert Rob Franssen samen met Mariëlle drie maanden lang in Galerie De Kluis in Thorn.

Werken van hem zijn ook te zien en te koop bij :

- De Gallerij "De Kunstetages" in Panningen,
- Galerie Irok in Horst,
- Galerie De Kluis in Thorn,
- Art-O-Live in Amsterdam,
- Inlijsterij Verstappen in Venlo,
- en natuurlijk in zijn eigen atelier op de Straelseweg 18 in Venlo.

Per heden is zijn eigen website in de lucht gegaan, ontworpen door het jonge en dynamische Venlose bedrijf "Digi on Line" onder de naam:
www.robfranssenart.nl.

